

Андросюк В. М.
кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри психологічних і педагогічних дисциплін ЮФ ТНЕУ

СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ

Зрозуміло, що існує багато таких технологій, розробка яких, відбір і експериментальна перевірка із згоди і підтримання студентів повинні здійснюватися з чітких методологічних і психопедагогічних позицій у відповідності з новими ціннісними орієнтаціями і критеріями діяльності як студентів, так і викладачів.

Отже, можуть бути сформовані такі позиції:

Позиція 1. Технологія навчання повинна бути, перш за все, динамічною і гнучкою, яка забезпечувала б режим найбільшого сприяння для реалізації індивідуальних інтересів, можливостей і здібностей студентів.

Позиція 2. У ній усувається багатопредметність і багатопрофільність, тобто та базисна ситуація, при якій студенти змушені вивчати упродовж триместру 10-12 чи більше навчальних дисциплін і, відповідно, стільки викладачів жорстко і безпринципно конкурують між собою і «розривають» студента на частини.

Позиція 3. У технологію навчання закладаються гнучкі і концентровані, індивідуальні «енергомістки» форми навчання кожної дисципліни зокрема або в сукупному блоці чи пакеті. Загальний фонд навчального часу, що виділяється на кожну дисципліну, у тому числі конкретне співвідношення лекцій, практичних, самостійної роботи в годинах, терміни, логічність і послідовність вивчення курсу в цілому, реалізуються на основі вибору альтернативних варіантів. Ці варіанти розробляються і пропонуються студентами провідними викладачами.

Позиція 4. Загальний фонд навчального часу і самостійної роботи на підготовку фахівця з різними термінами навчання встановлюється з розрахунку 38-40 годин робочого тижня. Навчальні заняття і самостійна робота співвідносяться між собою на першому і другому роках навчання – 50% на 50% на наступних – 40% на 60%, оскільки самостійність без реальної самостійності не виробити.

Позиція 5. Вивчення курсів сполучається з технологією відривної і невідривної виробничої практики, що організовується також на основі вибору студентами альтернативних варіантів. Що розробляються і пропонується провідними спеціалістами, термін якої, обсяг часу і послідовність і весь зміст визначаються із врахуванням специфіки спеціальності, регіону, національних особливостей.

Позиція 6. У новій технології навчання і підготовки фахівців ліквідуються поточні іспити та іспитові сесії, орієнтування тут здійснюється на відтворення студентами вивченого навчального матеріалу по пам'яті. У неї закладаються принципово нові форми контролю і оцінки результатів діяльності студентів та викладачів – індивідуальні співбесіди, публічні огляди і захисти підсумків навчальної, наукової, виробничої праці, метод оцінок групами, студентів, експертів, суддів на основі відкритого або закритого рішення, що приймається. Це найбільш надійний спосіб звільнити студентів від прихованого і завуальованого виробництва викладачів і їх монопольного на оцінку. За таким же принципом проводяться і державні іспити, строки яких визначаються на основі нової технології.

Позиція 7. У відповідності з ціннісними орієнтаціями на нову технологію навчання, закладаються надійні і жорстокі гарантії відповідності студента за результати своєї праці і ставлення до себе як до особистості і як до майбутнього спеціаліста. Вони безперечно повинні бути відомі студентам при вступі до вищого навчального закладу.

Викладені позиції забезпечують вихід на конкретну педагогіку технологію навчання і всю організаторську роботу щодо її здійснення, щоб ця технологія проявила себе у всій повноті і зі всією силою, необхідно виконати в умовах нової технології навчання на межі своїх сил і можливостей. Якщо не буде розбуджено цей потенціал і не виникнуть бажання й енергія творити свою особистість на шляхах подолання труднощів, формування себе як майбутнього спеціаліста високого класу, то весь задум буде приречений.

Білик Н. І.

к.і.н., доцент кафедри документознавства,
інформаційної діяльності та українознавства ЮФ ТНЕУ

КОРПОРАТИВНА КУЛЬТУРА ТНЕУ

У сучасних умовах запровадження університетської автономії в Україні інноваційні акценти доцільно переносити на створення корпоративної культури навчального закладу, через яку співробітники ідентифікують себе як професійну спільноту, що відрізняється від інших на ринку освітніх послуг. Ця індивідуальність є однією з визначальних складових конкурентоспроможності університету, його популярності серед абітурієнтів.

Поняття «корпоративної культури» багатогранне, про що свідчить різноманіття визначень дослідників. На наш погляд, заслуговує на увагу таке тлумачення явища: «Корпоративна культура університету – це цілісна система унікальних ідентифікуючих ознак, в основу яких покладено цінності, які визначають філософію його діяльності, ідею (візію) та місію, формують традиції, норми і стилі, способи службових та міжособистісних взаємовідносин, поведінку студентів і співробітників, що відображає рівень досконалості, добropорядності та привабливості університетського бренду в сучасному соціокультурному та науково-освітньому просторі» [1].

Мета дослідження – окреслити символи корпоративної культури вищого навчального закладу (на прикладі Тернопільського національного економічного університету), через які виявляється його загальний стиль, прагнення до процвітання в умовах глобалізації освітнього простору.

Корпоративна культура Тернопільського національного економічного університету (ТНЕУ) є елементом системи менеджменту вищого навчального закладу. Для університету, який утворено 50 років тому, важливо не лише розбудувати освітній процес на морально-етичних засадах, зберігати традиції наукових шкіл, а й адаптуватись до нових потреб ринкової економіки та посилювати свої конкурентні позиції в освітньому просторі України та світу.

Академічні традиції ТНЕУ розпізнають через символіку корпоративної культури, завдяки якій посилюється почуття приналежності до однієї організації. Символи – це об'єкти, дії, які мають значення для інших. Сюди належать, насамперед, гімн, логотип та прапор установи. Так, у ТНЕУ затверджено гімн університету на слова члена Національної спілки